

mer tidsproblematikken måske meget godt til at passe med, at når vi er færdige med udvalgsbehandlingen, når regeringen har haft tid til at arbejde videre med handlingsplanen og vi kommer frem til høringen, kan man i hvert fald begynde at fremsætte de første lovforslag i slutningen af år 2002, sådan at man kan komme i gang med arbejdet.

Jeg vil alt i alt sige tak for en positiv behandling. Jeg håber virkelig – det vil jeg gerne sige til regeringen – at den handlingsplan, som er blevet omtalt nogle gange i dag, ses i lyset af udvalgsbehandlingen af de her forslag. Der skal nogle konkrete tiltag på bordet. Der skal ske noget i år 2002 på det område, ellers må jeg sige til regeringen, at der har været et klart signal om, at der er et flertal uden om regeringen, og så må det flertal uden om regeringen gennemføre de her tiltag.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil da gerne over for forslagsstillerne i dag tilkendegive, at vi jo sådan set er i en situation, der er endnu bedre end en situation, hvor der er et flertal uden om regeringen. Der er nemlig et flertal, hvor også regeringen indgår, idet jeg fornemmer, at de fleste af Folketingets partier er meget indstillet på, at der skal ske noget på hele det her område.

Det er jo en positiv god situation, og jeg vil gerne bekræfte over for hr. Christian H. Hansen, at for så vidt angår domspraksis i dyreværns-sager og skærpelse af sanktionsniveauet, er situationen også den, som hr. Christian H. Hansen opridsede, nemlig at Rigsadvokaten på Justitsministeriets foranledning for 1½ år siden undersøgte strafniveauet, og da bad man altså om, at strafniveauet blev hævet. Det er nu, vi så går ind og undersøger: Er det så blevet hævet? Er der sket en skærpelse af sanktionsniveauet? Når resultatet foreligger, er det selvfølgelig klart, at vi vil overveje, om der skal ske yderligere tiltag.

Det er altså en del af handlingsplanen, og jeg vil meget gerne igen tilkendegive her fra talerstolen, at det er klart min hensigt at skærpe sanktionsniveauet og også betragteligt, såfremt det fortsat er på det, ja, man fristes til at sige latterligt lave niveau, som det har været på indtil videre. Det er ikke tilfredsstillende.

Jeg tror ikke, at jeg under min første besvarelse tydeligt nok fik sagt til forslagsstillerne, at det også gælder praksis med hensyn til frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr, og det er jo nok så væsentligt i den forbindelse.

Det andet område, som jeg godt lige vil runde en enkelt gang til, er i de her sager om overtrædelse af dyreværnsloven og politiets rolle, hvor man i dag søger assistance fra fødevarerregionernes veterinærafdelinger og bruger den konkrete rådgivning fra den veterinære sagkundskab. Her vil jeg gerne under udvalgsbehandlingen besvare nogle spørgsmål, så vi kan gå ind og se på den praksis, der er i dag, den måde, man samarbejder på, og om der er noget, der kan ske dér, som medvirker til, at tingene fungerer bedre og sker på et dyrevelfærdsmæssigt fornuftigt grundlag.

Jeg håber, at jeg for nærværende stiller beslutningsforslagsstillerne tilfreds ved at sige, at vi prøver at gå ind og lave sådan en øvelse – alt sammen med henblik på, at vi får mere dyrevelfærd i alle dele af systemet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om forsøgsdyr.
Af Margrete Auken (SF) m.fl.
(Fremsat 19/2 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget indeholder mange gode tanker og konstruktive forslag, og jeg er glad for at kunne sige, at jeg allerede selv har været inde på en række af de samme overvejelser. I forbindelse med den handlingsplan for bedre dyrevelfærd

færd, som regeringen er ved at udarbejde, vil dyreforsøg således også indgå.

Kl. 23.30

Som jeg har tilkendegivet i forbindelse med forhandlingerne om beslutningsforslag nr. B 62 og B 67 tidligere i aften, vil jeg imidlertid ikke lægge mig fast på detaljerne, før regeringen har haft lejlighed til drøfte handlingsplanen nærmere, og derfor kan regeringen ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag på nuværende tidspunkt.

Jeg vil dog godt løfte sløret for nogle af de emner, handlingsplanen kommer til at berøre omkring dyreforsøg. Regeringen går nemlig ind for størst mulig åbenhed om dyreforsøg, og derfor er vi enige i, at det vil være værdifuldt at få lagt dyreforsøgstilladelserne ud på Dyreforsøgstilsynets hjemmeside. Det er imidlertid ikke realistisk at nå det inden for en så kort tidsfrist, som forslagsstillerne har ønsket, men det er et forhold, som vi også vil beskæftige os med i forbindelse med udarbejdelsen af handlingsplanen.

Samtidig vil vi også overveje en omstrukturering af dyreforsøgsadministrationen, så Rådet for Dyreforsøg ikke skal besværes med hver eneste konkrete tilladelse, men i videre omfang kan bruge kræfterne på at udstikke generelle retningslinjer og tage stilling til principielle sager. I overvejelserne af den omstrukturering vil jeg naturligvis også inddrage de forslag, som kommer til udtryk i beslutningsforslag nr. B 71.

For så vidt angår Europarådets resolution fra 1997, indeholder den anbefalinger om, hvordan dyreforsøgsudøvere bør sikre, at forsøgsdyrenes velfærd tilgodeses bedst muligt via forbedringer af dyrenes omgivelser, social interaktion med artsfæller, burenes indretning m.v. Disse anbefalinger retter sig primært mod dyreforsøgsudøverne og ikke mod myndighederne.

I praksis kan Dyreforsøgstilsynet imidlertid inden for rammerne af den gældende lovgivning inddrage resolutionens anbefalinger i forbindelse med opstilling af vilkår for en tilladelse. Det stemmer også overens med kravene i § 2 i bekendtgørelse om forsøgsdyrs pasning og opstaldning og om udryddelsestruede og vildtlivende dyr til forsøg, hvor det er anført, at tilladelsesindehaver bl.a. skal drage omsorg for, at forsøgsdyrenes fysiologiske og etologiske behov tilgodeses bedst muligt.

Der foregår i øjeblikket forhandlinger i Europarådet om en revision af bilaget til konventionen om dyreforsøg. I dette bilag angives retningslinjer for opstaldning af forsøgsdyr. For-

handlingerne forventes afsluttet inden for 1 år, og det vil derfor være uhensigtsmæssigt at indføre nye regler om opstaldning af forsøgsdyr på nuværende tidspunkt.

Jeg er i øvrigt bekendt med, at visse store firmaer bl.a. i samarbejde med Dyrenes Beskyttelse allerede er i fuld gang med at forbedre forholdene for deres forsøgsdyr. Og jeg synes, det er rigtigt, at branchen ad frivillighedens vej selv viser vilje og evne til at leve op til sit ansvar og gøre noget for at forbedre forsøgsdyrenes velfærd. Dermed ikke være sagt, at der ikke kan være behov for regelændringer. En eventuel lovgivning bør hvile på et grundigt forarbejde og resultatet af forhandlingerne om revision af Europarådets konvention om dyreforsøg.

Med hensyn til forslaget om at indføre en afgift på forsøgsdyr vil jeg henvise til, at der allerede nu opkræves et gebyr for tilladelse til dyreforsøg, og at indførelsen af en afgift pr. anvendt dyr vil kunne betyde væsentligt øget administration og gøre det betydeligt vanskeligere at kontrollere overholdelse af sådanne afgiftsregler.

Endvidere tror jeg ikke på, og det er der også andre der har der været inde på i dag, at man skal gøre sig forhåbninger om, at en afgift pr. anvendt forsøgsdyr i sig selv vil medføre en mærkbar reduktion af dyreforsøg, for afgiften vil formentlig alene udgøre en relativt lille del af de samlede omkostninger ved at udføre dyreforsøg.

Hvis afgiften skal være tilstrækkelig høj til at få den effekt, at dyreforsøg mindskes væsentligt, risikerer vi med en sådan afgift at dreje udviklingen i retning af, at forskerne primært vil udføre dyreforsøg med henblik på at udvikle produkter, der kan medføre en høj indtjening.

Dermed risikerer vi at skade forskningen i eksempelvis lægemidler til brug ved behandling af fattigdomssygdomme, der ikke nødvendigvis er den store udsigt til at tjene penge på, og grundforskning, som måske ikke umiddelbart synes at virke profitskabende, men som på sigt kan føre til større fremskridt i erkendelsen af f.eks. årsagerne til forskellige sygdomme.

Jeg er derfor ikke umiddelbart indstillet på at indføre en sådan afgift. Jeg kan i den forbindelse også henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 84 af 21. januar 2002 fra Folketingets Retsudvalg, som jeg går ud fra at udvalget også vil inddrage under udvalgsbehandlingen af dette beslutningsforslag.

På det foreliggende grundlag kan regeringen således ikke støtte beslutningsforslaget, men vi vil som nævnt arbejde på at gennemføre initiativer, der stemmer overens med nogle af intentionerne bag beslutningsforslaget. Og jeg ser frem til at drøfte emnerne nærmere under udvalgsbehandling.

Kl. 23.35

Karsten Nonbo (V):

Her ligger også et beslutningsforslag fra SF med mange gode intentioner, og jeg vil gerne rose SF for at være ret specifik med det her beslutningsforslag. Der er noget konkret at forholde sig til.

Igen må vi sige fra Venstres side: Hvem kan ikke gå ind for, at dyrene skal lide mindst muligt, altså få mindst mulig smerte, og at de opstaldes under forhold, så deres fysiologiske og etologiske behov bliver tilgodeset på bedst mulig måde?

Rent faktisk er jeg også glad for, at SF slår på tromme for, at vi får gennemført den resolution, der er på vej fra Europarådet, og får den implementeret hurtigst muligt.

Der, hvor vandene deler sig mellem SF og Venstre, er nok, som ministeren også påpegede, at SF kræver en højere afgift pr. anvendt forsøgsdyr.

Der skal laves de dyreforsøg, som der skal laves, og det skal ikke være sådan, at man kan købe sig til flere dyreforsøg, hvis ikke det er nødvendigt. Det er lige så forkert, som det er at købe aflad med grønne afgifter og så tro, man kan forurene mere.

Nu er det heller ikke afgiften pr. dyr, som regulerer antallet af dyreforsøg, tror jeg. Det er ikke dér, det store ressourceforbrug ligger; det er nok blandt de ansatte og huslejen og laboratorieudgifterne. Vi risikerer tværtimod, at der spares på de mindre såkaldte prestigeforsøg, som kan gavne menneskeheden; de bliver nok frasorteret på den måde.

Derfor kan vi fra Venstres side ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

For lige at tage det med afgifterne: Vi har jo gjort det, at vi har taget forslaget fra Dyrenes Beskyttelse, nogenlunde som det lå, og det har vi gjort med velberåd hu.

Jeg vil da godt sige, at jeg er bekendt med, at forsøgsdyr er så jamrende dyre, så hvis den af-

gift skulle være så stor, at den skulle komme til at spille en rolle økonomisk, skulle den faktisk være meget stor. Når jeg har støttet og taget det med i forslaget, er det først og fremmest, fordi man kan have det som en fiskal afgift for at skaffe flere penge til alternativer. Det beløb, man i givet fald skulle have ind for det, ville ikke være administrativt bøvet, for de skal alligevel opgive, hvor mange dyr det drejer sig om, og så ville man kunne få nogle ekstra penge, for det er der altså penge nok til.

Der synes jeg, hovedvægten ligger på, hvad man kan gøre ved det. Det kommer ikke til at spille nogen rolle for prisen af det. Det er dyrt at skaffe dyr til forsøg.

Frank Jensen (S):

Vi kan fra Socialdemokratiets side helt tilslutte os målet med det forslag, som vi her behandler, som er fremsat af SF, og som vi jo også er opmærksomme på er en fremsættelse af et forslag, som er udarbejdet af Dyrenes Beskyttelse og stort set er en fuldstændig gengivelse af ordlyden i det notat, vi har fået fremsendt til Folketingets Retsudvalg fra Dyrenes Beskyttelse. Men det fjerner jo ikke, at det er godt, at vi har lejlighed til på det meget gennemarbejdede grundlag, som Dyrenes Beskyttelse har fremsendt, nu at få en åben debat her i Folketinget.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at vi i Danmark bør bringe os i front i Europa med hensyn til beskyttelse af de dyr, der indgår i dyreforsøg.

Vi erkender nødvendigheden af at kunne bruge dyr til forsøg for at forbedre sygdomsbehandlingsmetoder i forhold til mennesker. Til gengæld mener vi, at alt andet, hvor man bruger dyr, f.eks. til kosmetikproduktion, omgående bør forbydes i hele Europa. Det er som sagt også det grundlag, som ligger i det beslutningsforslag, vi just har behandlet, fra Socialdemokratiet, B 62.

Vi er også enige i de mange gode initiativer, der ligger med hensyn til at skabe større åbenhed og offentlighed omkring dyreforsøg, og jeg forstod på ministeren, at det også er regeringens udgangspunkt. Jeg har også forstået på det svar, vi har fået fra ministeren på et spørgsmål, vi har stillet gennem Retsudvalget, spørgsmål 84, at det arbejdes der allerede på i indeværende måned i Dyreforsøgstilsynet, sådan at vi forventeligt her meget hurtigt vil komme til at se nogle fremskridt på det felt.

Jeg kan sige til ministeren, at min tålmodighed er opbrugt, og jeg håber ikke, ministeren vil

have samme tålmodighed, som jeg havde i min tid som justitsminister. Nuvel, nu er der sat ting på skinner, og vi håber på, at det meget hurtigt forandrer sig.

Kl. 23.40

Så er der det spørgsmål, som jo i høj grad optager Dyrenes Beskyttelse og også os andre, og det er, hvordan vi kan forbedre kravene til forsøgsdyrenes opstaldningsforhold, og her forstår jeg på det svar, vi har fået fra ministeren, at man kan gå videre end de minimumskrav, der allerede fremgår af lovgivningen om dyreforsøg. Det kan man gøre i Dyreforsøgstilsynet, hvis det er sådan, at der er konkrete sager, der tilsiger, at der kan være behov herfor.

Jeg tror, det er meget vigtigt her meget hurtigt at få det præciseret, og jeg vil spørge ministeren – og hvis ikke ministeren kan svare i aften, kan vi jo gøre det under udvalgsbehandlingen: Kunne man f.eks. frem for at skulle ændre loven her præcisere i den forretningsorden, som Dyreforsøgstilsynet jo har, at man altså her kan gå videre end minimumskravene, når der er konkrete forhold, der tilsiger det?

Jeg tror, det er meget afgørende for mange mennesker, at ja, de skal være regeladministrerende i Dyreforsøgstilsynet, de er et forvaltningsorgan, men de kan altså gå videre end minimumskravene. Hvis det kunne blive præciseret, tror jeg faktisk, at vi her kan komme betydeligt videre end det, som man oplever som praksis i dag fra de repræsentanter, der sidder i Dyreforsøgstilsynet. Jeg tror, de har oplevelsen af, at de er bundet meget snævert til de minimumskrav, der fremgår af lovgivningen.

Så er der de spørgsmål og de initiativer, der knytter sig til Europarådets resolution af 30. maj 1997. Også her er jeg meget opmærksom på, at der måske er initiativer, vi kunne henvise til forretningsordenen.

Når det drejer sig om resolutionens indhold, har ministeren jo svaret både ved behandlingen her i salen og også i det skriftlige svar, vi har fået, at her kan man altså i Dyreforsøgstilsynet i praksis allerede inden for de gældende lovgivningsmæssige rammer inddrage de i resolutionen anførte retningslinjer i forbindelse med at opstille vilkår for en tilladelse.

Jeg kunne også godt tænke mig at få at vide – om ikke i aften, så ved udvalgsbehandlingen – hvordan ministeren vil formulere det, hvis det skulle gengives i den forretningsorden, der er gældende for tilsynet.

Det sidste, jeg vil kommentere her på det her meget fremskredne tidspunkt, er de spørgsmål, der knytter sig til offentligheden, som jeg var inde på før. Her håber jeg til gengæld, at ministeren meget hurtigt vil komme til Folketinget, og det vil jeg tro at ministeren allerede vil kunne gøre i april måned, og tilkendegive, hvordan vi nu får større offentlighed via internettet i forhold til at kunne se de konkrete tilladelser, der bliver givet.

Her mener vi fra Socialdemokratiets side: Ja til større åbenhed, større gennemsigtighed, transparens, som det hedder på nudansk, men til gengæld er vi helt enige med ministeren i, at det er nødvendigt, at vi sikrer en overholdelse af dyreforsøgslovens § 19, sådan at vi sikrer en opretholdelse af fortroligheden om identiteten, for vi ønsker ikke at skade de personer, som i dag gennemfører og har familiemedlemmer, som er involveret i dyreforsøg. Vi har i udlandet set nogle meget alvorlige repressalier, der retter sig mod de personer og deres familier, og det ønsker vi ikke at bidrage til skal finde sted i Danmark. Derfor ønsker vi en opretholdelse af lovens § 19, men til gengæld meget større gennemsigtighed og åbenhed, end det har været tilfældet hidtil.

Helge Adam Møller (KF):

Først til jeg godt sige tak til hr. Christian H. Hansen og Dansk Folkeparti, fordi jeg fik lov til at hoppe et skridt frem i ordforerrækken. Så kan jeg nemlig nå mit næste møde i Næstved.

Da den konservative ordfører, fru Gitte Seeborg, ikke har mulighed for at være til stede i salen under denne førstebehandling, skal jeg på hendes vegne redegøre for Det Konservative Folkepartis holdning til forslaget:

Det Konservative Folkeparti synes, at SF's forslag er sympatisk. Forbedringen af forholdene for forsøgsdyr bør være alles mærkesag. Imidlertid kan vi på nuværende tidspunkt ikke umiddelbart støtte forslaget.

Som det er fremgået af ministerens tale og under behandlingen af de to foregående beslutningsforslag, er regeringen jo i fuld gang med at udarbejde en handlingsplan for bedre dyrevelfærd, og denne handlingsplan vil vi gerne se, inden vi lægger os endeligt fast.

Men som det også er fremgået af ministerens tale, vil handlingsplanen berøre emner som f.eks. størst mulig åbenhed omkring dyreforsøg, og der overvejes også en omstrukturering af dyreforsøgsadministrationen.

Kl. 23.45

Vi er dog ikke enige i SF's forslag om en afgift på forsøgsdyr. Vi tror simpelt hen ikke, at det har den ønskede virkning.

Alt i alt er vi overvejende positive over for forslaget fra SF, men vi vil alligevel afvise det, idet vi vil afvente regeringens handlingsplan.

Christian H. Hansen (DF):

Først vil jeg sige, at jeg er af den opfattelse, at når mennesker er så energiske, at de ilende er på vej til det næste møde på det her tidspunkt, vil jeg gerne vige pladsen.

Dansk Folkeparti kan selvfølgelig støtte det her beslutningsforslag. Det hænger jo meget sammen med, at det faktisk er indskrevet i det beslutningsforslag, som vi selv har fremsat, og som blev behandlet for lidt siden, nemlig B 67, forslag til folketingsbeslutning om kulegravning af dyreværnslovgivningen. Der har vi også påpeget, at der skulle gøres noget på det her område, og vi har henvist til, at forslaget om forsøgsdyr fra Dyrenes Beskyttelse skulle indgå i lovgivningen om forsøgsdyr, og det er jo så det forslag, der ligger her igen.

Jeg må så også sige, at jeg fuldt ud tror på, hvad ministeren har sagt om, at regeringen kommer med en handlingsplan for bedre dyrevelfærd, hvor det her element også vil indgå. Men jeg må også samtidig kraftigt gøre ministeren opmærksom på, at der er stor forskel på de forhandlinger, der foregår omkring revisionen af bilag til Europarådets konvention vedrørende dyreforsøg.

Når jeg nævner dette, er det, fordi det slet ikke strammingsmæssigt er på højde med det, der ligger i forslaget her, og heller ikke det, som indgik i Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Derfor må det være klart og tydeligt, at hvis regeringen kommer med noget i sin handlingsplan, må det lide meget kraftigt op ad det her.

Jeg er bekendt med, at der i øjeblikket er nogle forhandlinger mellem lægemiddelindustrien og Dyrenes Beskyttelse. Man kunne måske afvente, hvad de kommer frem til af konklusioner.

Vi vil i Dansk Folkeparti under det kommende udvalgsarbejde følge det her forslag meget nøje, og hvis det viser sig, at det, der kommer i regeringens handlingsplan, slet ikke er noget konstruktivt, som siger sparto og ligger meget tæt op ad de intentioner, der er i det her beslutningsforslag – hvad vi selvfølgelig helst ikke vil tro – ja, så vil vi følge op på det her beslutningsforslag fremsat af SF, og så vil vi støtte det og

også søge et alternativt flertal uden om regeringen, hvis det er nødvendigt.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er alt i alt, synes jeg, et meget fornuftigt og vigtigt forslag, SF har fremsat her, og fra radikal side må jeg sige, at vi kan støtte langt det meste af det, der står i forslaget. Jeg vil komme med nogle enkelte bemærkninger.

Det er vigtigt, hvad der står som den første pind i folketingsbeslutningen, at der udvikles og godkendes alternativer til dyreforsøg. Det er desværre også rigtigt, som der står i bemærkningerne, at der kun er et enkelt institut i Europa, som arbejder med udvikling af alternative metoder, og at fremskridtene går utrolig langsomt. Derfor synes jeg, det er sympatisk, at man vil prøve at fremskaffe penge til forskning i yderligere alternativer til dyreforsøg, og derfor går vi også ind for, at man prøver at arbejde med den model, der er nævnt her.

Men der er jo det problem med udvikling af f.eks. ny medicin, at på et eller andet tidspunkt skal man tage springet fra dyr til patienter. På et eller andet tidspunkt skal det spring tages, hvis man overhovedet tror, at den pågældende medicin har nogen effekt på den sygdom, man taler om. Det spring skal selvfølgelig være så kvalificeret som muligt. Man skal altså have udvalgt de få stoffer, der er tilbage, hvor man tror på, at man ved noget om, hvor ugiftige de er, at man ved noget om bivirkningerne, så man ikke påfører patienterne skader. Det er den afvejning, man hele tiden skal foretage.

Derfor er der det problem med alternativerne til dyreforsøgene, at de næsten altid handler om cellekulturer, isolerede organer eller andre former for kunstigt frembragte systemer, som ikke betyder det samme, ikke giver det samme svar som et forsøg udført på en hel organisme, som oven i købet måske minder noget om mennesket ved, at det er et pattedyr og et hvirveldyr, altså et højerestående dyr med organer, der kan sammenlignes med menneskets.

Kl. 23.50

Så så enkelt er det ikke, selv om det er meget sympatisk, at man måske kan få modeller, som kan forudsige noget om, hvorvidt et stof er giftigt eller virksomt for den pågældende lidelse.

Jeg synes, det er vigtigt at føre rekommandationerne og intentionerne i Europarådets resolution ud i livet, det støtter vi meget. Vi synes også, det er et godt forslag at gøre tilladelser til dyreforsøg offentligt tilgængelige på internettet.

Jeg tænkte først, da jeg så det, om der kunne være en risiko for, at man kunne blive udsat for repressalier, hvis man stod ved navns nævnelse på den offentliggørelse, men jeg kan se af bemærkningerne, at det ikke er det, der er tilfældet, så forslaget, som det er beskrevet her, synes jeg er o.k.

Det sidste, jeg vil sige, er, at vi i forbindelse med diskussionen i Retsudvalget, også når vi får regeringens plan for dyrevelfærd til diskussion, måske også skulle have en diskussion om, hvordan vi håndterer hele problemstillingen omkring helt specielle dyr, altså dyr, der er udviklet til at illustrere modeller af ganske bestemte sygdomme. Det kan være dyr, der har særlige anlæg for cancer, dyr, der har særlige anlæg for stofskiftesygdomme eller andre former for lidelser, som man bruger som modeller. Er der nogle former for reguleringer, som ikke allerede er foretaget, som yderligere skal foretages? Det hjørne af forskningen med forsøgsdyr synes jeg vi skal tage med i en kommende undersøgelse.

Velvilje over for det her forslag, men vi vil også meget gerne se det i sammenhæng med de øvrige initiativer, der kommer.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Keld Albrechtsen, heller ikke her er til stede, skal jeg atter fremføre hans synspunkter.

Enhedslisten mener, at der er et akut behov for at få tyndet meget ud i, hvad der gives tilladelse til af dyreforsøg. Der er også akut behov for at få indført en forsøgsdyrsadministration, der virker efter hensigten, og for at få udviklet flere alternativer til dyreforsøg.

I forhold til forslaget om at offentliggøre tilladelser på internettet er det for os vigtigt, at man sikrer, at der fortsat er mulighed for at få indsigt også i ansøgninger om dyreforsøg.

Så vil vi gerne lige sige i forhold til bemærkningerne, at for os at se er der tale om en demonisering af de mange gode forkæmpere for forsøgsdyrs rettigheder, når man i bemærkningerne tillægger det vægt, at Dyrenes Beskyttelse mener, at en offentliggørelse af oplysninger om navne på forskere og lokaliteter kunne give mulighed for ulovlige aktioner fra mere militante dyreværnsgrupper.

I det hele taget ønsker Enhedslisten, at dyreværnsforeninger med forsøgsdyr som speciale skal inddrages i arbejdet og ikke kun Dyrenes Beskyttelse, som ikke nødvendigvis har den største ekspertise på området.

Så Enhedslisten er i hovedsagen positiv over for forslaget, men har nogle forskellige forbehold, som vi gerne vil drøfte nærmere under udvalgsarbejdet.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Jann Sjørnsen, ikke kan være til stede og ikke har givet mig dessiner om, hvad jeg skulle mene om det her, og da jeg ikke selv er i stand til at tage stilling til det, da jeg ikke har læst det ordentligt og ikke har forkundskaber til det, kan man ikke modtage en endelig melding her fra Kristeligt Folkeparti.

Men det er da et meget sympatisk forslag. Vi mener bestemt også, at forsøgsdyr skal behandles ordentligt. Men i fru Elisabeth Arnolds tale blev jeg faktisk bekræftet i min mistanke om, at det her nok var mere kompliceret end som så, og det kunne næsten lyde, som om fru Arnold vidste noget om det stof her. Det tror jeg faktisk at hun gjorde.

Men jeg vil tilsige vores fulde støtte til at gå aktivt ind i udvalgsarbejdet og støtte intentionerne i forslaget.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Margrete Auken.

Margrete Auken (SF):

Det er altså ærgerligt, at det er så sent nu, at den fristelse, jeg har til at lave en større slapstick om min tid i Dyreforsøgsrådet, må jeg så spare salen for – ja, det kan selvfølgelig være en fordel. Men jeg kan godt fortælle, at det indimellem var fuldstændig komisk.

Jeg kan f.eks. sige, at noget af det første, der skete mig, da jeg var blevet udpeget af dyreværnsorganisationerne, var, at jeg fik pålagt tavshedspligt, hvilket var fuldstændig utilstedeligt. Selvfølgelig skulle jeg have holdt min mund om det, som var tavshedsbelagt, men jeg måtte ikke gå ud og drøfte dyreforsøg. Så siger jeg, jeg kan da ikke sidde her og være repræsentant for en dyreværnsorganisation og ikke kunne drøfte det med dem. Det var lige ved på et tidspunkt at påføre mig en politianmeldelse, så jeg har været udsat for grove overfald andre steder fra, ikke kun i Folketinget! Men det var sådan en af de mere komiske forestillinger.

Kl. 23.55

Jeg havde skrevet en kronik i Berlingske Tidende om, hvordan nogle af tingene foregik. Jeg

tror nok, det endte med, at den der politianmeldelse blev et skuffeforslag. Men det har været en meget, meget tung forsamling at have med at gøre, også med hensyn til viljen til at lave det retspolitiske arbejde, som Dyreforsøgsrådet faktisk ifølge loven skulle gøre, altså være med til at drøfte udviklingen af det her. Sådan som det råd virkede og havde gjort det længe før, var de forholdsvis upåvirkede af ændringer i loven, kan jeg sige. Det var formanden i hvert fald, som var et rart menneske, men ikke dynamisk.

Derfor synes jeg, det er meget tilfredsstillende, at vi nu får ministerens tilsagn om, at man vil gå ind og se på de her ting, sådan at vi får taget fat på de der tunge problemer med dyreforsøgsmyndigheder, som virker så træge, som de gør.

Jeg kan også sige, at jeg synes, at én ting, som faktisk var utilstodelig, var, at der sad/sidder – jeg ved det ikke mere – en repræsentant, som lever af at lave dyreforsøg. Altså én ting er at være lægemiddelindustri, de vil jo i og for sig have så få som muligt, fordi de er så dyre, men en anden ting er, hvis man har det som sin industri at lave dyreforsøg, så er man altså et eller andet sted ikke ganske habil til at sidde i et dyreforsøgsråd. Det er svært at være repræsentant – hvilket han nemlig var – når man skal udvikle alternative metoder.

Der har jeg altså indtryk af, at den har stået lidt stille, når opfindsomheden skulle på arbejde dér i de sammenhænge – og det gjorde den også.

Jeg vil så lige sige med hensyn til åbenheden, at jeg tror, vi er overdrevent hysteriske. Jeg kan sige, at Novo f.eks. kører en meget åben linje, og det gør, at de jo stod med et meget bedre rygte end dem, der var bange for at fortælle, hvad det var, de lavede.

Jeg tror, det er klogt af industrien og af dem, der laver dyreforsøg, at sige, vi har ikke noget at skamme os over her. Vi kan godt lade det her være noget, vi omgås med stor åbenhed. Jeg tror, det ville være klogt at gå meget længere i den retning. Men jeg glæder mig over, at vi også her har ministerens tilsagn om, at vi i hvert fald kan sørge for, at vi udfylder lovens nuværende intentioner til fulde – for det har jo også knebet – sådan at man kan få et ordentligt begreb om, hvad det er for nogle forsøg, der bliver lavet, og om de faktisk er nødvendige.

Jeg har et enkelt punkt, jeg godt lige vil tage fat på også; det er ikke nævnt i forslaget, men er noget af det, jeg synes vi også skal kigge på: Hvor mange tåbelige myndighedskrav arbejder

vi med? Der kan være nogle krav nogle steder, hvor der er gået fuldstændig automatik i tingene, og myndighedskravene kan af og til være nogle, der simpelt hen afstedkommer alt for mange forsøg. Der ved jeg, at vi har fælles interesser – dyreværnsorganisationerne, SF og medicinalindustrien – i at få kigget på de myndighedskrav.

Det kunne være lidt af et svar til fru Elisabeth Arnold om de genmodificerede dyr, for en gang imellem fik jeg i hvert fald en mistanke om, at der lige var ved at komme sådan et selvforsynende system, hvor man altså havde et myndighedskrav til at have nogle concertest på nogle bestemte dyr – det skulle være netop de dyr der, for jo mere man kunne ensarte dem, jo mere kunne man se, om det passede i alle ender og kanter. Det, man jo aldrig helt fandt ud af, var, om det ville virke på mennesker, men det ville kunne forsyne sig selv inden for sit eget foretagende.

Jeg har også store problemer med, at man påfører dyrene kræft, altså gør dem ekstra syge på den måde. Jeg synes, det er etisk problematisk med disse dyr. Der er også noget med dyrenes integritet, der hører med. I hvert fald er det min tanke om det. Det er ikke behandlet i det her forslag, men jeg tror, det er rigtigt, at vi skal tage fat på det, når vi kommer til det senere.

Det sidste jeg på baggrund af de ting, der har været fremme, vil sige noget om, fordi vi ikke holder til ret mange minutter til herinde, er spørgsmålet om, hvorvidt man skal have en levende organisme. Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg tror, det er rigtigt. Det var i hvert fald den kyndighed, jeg selv fik ved at sidde der, at man kunne lave in vitro-forsøg, men så på et eller andet tidspunkt skal man se, om der sker noget. Jeg tror i øvrigt, at man skal have opmærksomhed på, at fordi vi har en anden type produktbeskyttelseslov, end man f.eks. har i USA, hvor der jo ville lande en hel jumbojet med advokater, hvis der var noget, der var gået galt med én, der havde brugt noget kosmetik, så kunne det se anderledes ud her, når man ikke har de test. Det skal man altså være opmærksom på, fordi vi ikke har den produktbeskyttelseslov, man har på samme måde i f.eks. USA.

Det er alt for svært for mit hoved på nuværende tidspunkt at komme videre med det. På trods af min meget høje akademiske uddannelse, slår den altså overhovedet ikke til til at tænke meget dybe tanker over de her ting nu. Men jeg er opmærksom på det.

Men jeg vil bare sige til sidst, at jeg tror, man kan lave en ordentlig forsøgsmodel, hvis man virkelig respekterer kravene, og man først laver det in vitro. Hvis der så ikke sker noget, altså hvis der ikke er reaktioner, laver man det på én levende organisme – én – og hvis der så ingenting sker, så er der jo ikke sket noget, så er der ikke nogen, der har taget skade, så kan man tage to, så fire, og så kan man se, at nu kan det være i orden. Hvis det bliver respekteret, kunne vi godt begrænse lidelserne hos dyrene meget ved at gøre det på den måde.

Kl. 0.00

Så det sidste: Jeg tror altså også indimellem, at der er ting, vi ikke kan bruge dyr til, og nogle ting, hvor det er tåbeligt at bruge dyr.

Smertebehandling har jeg det simpelt hen skidt med. Jeg har det skidt med, at man skal påføre dyrene smerte for at kunne lave smertebehandling. Vi har meget, meget svære forsøg, men vi bruger alt for mange dyr også, hvis det skal gøres forsvarligt. Og faktisk burde man, hvis præparaterne var gennemtestede for bivirkninger, giftvirkninger, hvad ved jeg, kunne bruge dem på folk, der havde ondt.

Men lad os nu kigge på resten i udvalget. Jeg vil tilsige, at jeg går aktivt ind i det – det gør jeg naturligvis – og også udtrykke min glæde over, at så mange er på linje i et omfang, som jeg ikke har oplevet det før i de, jeg tror 15, år, jeg har arbejdet med dyreforsøgsloven.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag, fredag den 15. marts 2002, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 00.01